

Hærens Intendanturcorps.

De af Forsvarscommissionen til Grund for denne Institutions Organisation lagte Hovedprinciper har man ikke kunnet andet end tiltræde i de fleste Punkter.

Det er upaatvivlelig en fuldkommen rigtig Tanke at samle hele det til Intendantur-tjenesten fornødne Personel i et Corps under en Chef, der tillige er Chef for det vedkommende Departement i Centralbestyrelsen.

Det maa fremdeles erkjendes ligesaa nødvendigt som rigtigt, at Cadrerne for Felt-administrationen i alt Væsentligt ere tilstede i en fast Corpsstamme og tildeels udfilte fra Centralbestyrelsen paa Fredsod, ligesom endelig ogsaa at de Kræfter, der kunne antages at forefindes i den værnepligtige Masse, paa en passende Maade uddannes for senere at kunne benyttes til Corpsets Udfyldning paa Krigsod.

Det vil sees af Lovudkastet, at man ikke alene har fulgt Commissionen i disse Grundtræk, men at man tillige har gennemført dem paa hele Intendanturtjenestens Omraade, derunder indbefattet de forskellige Stillinger i selve Centralbestyrelsen. Som allerede i det Foregaaende anført, er der imidlertid et ikke væsentligt Punkt i Gjennemførelsen, hvor man ikke har kunnet følge Commissionen, nemlig Organisationen af den administrative Melleminstants imellem Troppeafdelingerne m. Fl. og Centralbestyrelsen. Commissionen har i saa Henseende foreslaaet at knytte 5 Intendanturer til Hærens 5 Brigader og ved Siden af dem at oprette 3 andre Intendanturer, af hvilke sidste de 2 paa Krigsod skulle udvilles til 2 Corpsintendanturer. Hovedmotivet hertil maa søges i Commissionens Forslag om Brigadernes Stilling som taktiske og administrative Eenheder; men ligesom man,

efter hvad der i det Foregaaende er udtalt, ikke har kunnet gaae ind herpaa, men har fastholdt Forudsætningen om Hærens Inddeling i Divisioner paa Krigsod, saaledes er det blevet en umiddelbar Folge heraf, at Ministeriet har maattet knytte hin Melleminstants til disse Divisioner og altsaa paa Fredsoden til Generalcommandoerne, som svare til Krigsodens Divisioner. Som Folge heraf vil det være uforløst nærmere at gaae ind paa Droftelsen af de for Commissionens Forslag anførte Grunde. Kun skal man bemærke, at den foreslaaede Concentration af Regnskabsvæsenet ikke antages endog paa Fredsod, selv om man vilde see bort fra flere væsentlige, dermed forbundne Ulemper ved dens Gjennemførelse, at ville medføre de af Commissionen i Udsigt stillede Fordele; den skjønnes endnu meget mindre at ville bringe dem tilstede paa Krigsod, hvor Ulemperne efter Forholdets Natur ville fremtræde i betydelig større Maalestok, og den vil derhos aldeles utvivlsomt medføre, at de paagjældende Intendanturer langt snarere vilde blive Liquidations- eller Regnskabsbureauer end virkelige Administrationsinstanser. Man skal hertil føle, at de Mangler, der under sidste Krig viste sig ved Regnskabsvæsenet, hidrørte fra en ganske anden Omstændighed end Mangel paa Regnskabsconcentration, nemlig derfra, at man saa sig nødsaget deels til at benytte en betydelig Deel af de faste Troppeafdelingsintendanturer til andre Stillinger og at erstatte dem paa deres tidligere Plads med Uøvede, deels til at antage ved de mange færegne Institutioner, som fremkaldes ved Krigsforholdene, for største Delen aldeles uøvede Folk, og det som oftest med saa kort Varfel, at der end ikke levedes tilbørlig Tid til at forskaffe sig for-